

i tilfælde, hvor ejeren eller forpagteren ikke bor i den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Kredsen af de ejendomme, der vil kunne afkræves tillægsgrundskyld, er afgrænset på samme måde som for ejendomme, der skal kunne komme i betragtning for så vidt angår konjunkturbestemt tilskud til lempelse af grundskylden i henhold til ejendomsskatteovens § 6, d. v. s. ejendomme, der anvendes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage.

Med hensyn til tillægsgrundskyldpromillens størrelse er fastsat den begrænsning, at promillen ikke kan overstige halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, hvorhos den som hidtil ikke må udgøre mere end 10.

Efter 1. behandling henvistes lovforslaget til behandling i et *udvalg*, i hvis betænkning indenrigsministeren med hele udvalgets tilslutning stillede ændringsforslag om at udvide henstandsordningen til også at omfatte landbrugsejendomme m. v., der er beliggende i mellemzoner (se ovenfor).

Endvidere stillede ministeren ændringsforslaget vedrørende en tillægsgrundskyld, som blev tiltrådt af et *flertal* (socialdemokratiet, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget). Det hedder i betænkningen om dette spørgsmål: „Der er mellem flertallet og ministeren enighed om, at de foreslåede bestemmelser om tillægsgrundskyld ikke vil kunne anvendes i tilfælde, hvor en del af en ejendom ligger i én kommune, medens ejeren bor på en i en anden kommune beliggende del af samme ejendom, og det skal i så henseende ikke gøre nogen forskel, om en sådan ejendom er opstået ved sammenlægning.“

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stillede et ændringsforslag, der gik ud på, at sognekommunal grundskyld fra og med 1967-68 alene lignedes på 10 pct. af de jorddyrkende erhvervs, herunder skovbrugsejendommers, grundværdi, medens den sognekommunale grundskyld for resten af disse ejendommers grundværdi fikseres på 1966-67 niveauet og ned sættes med $\frac{1}{9}$ af det fikserede beløb for hvert af de følgende skatteår. Endvidere foreslog mindretallet et maksimum på 20 promille for den sognekommunale grundskyld, samt at grundskyldpromillen ikke skulle kunne forhøjes med mere end en fjerdedel af grundskyldpromillen i det foregående skatteår.

Efter at lovforslaget ved 2. behandling på ny havde givet anledning til en længere meningsudveksling, hvorunder de forskellige partiers ordførere redegjorde for deres principielle standpunkter til ejendomsbeskatningen, vedtoges de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag, medens mindretallets forslag forkastedes.